

"рефлексија" (статистички дупликат, "фантом") неке касније реалне историјске епохе која се цела налази десно од 900. год. Ова каснија реална епоха је у том смислу "статистички оригинал" свих дупликата које генерише. Такви дупликати су настајали приликом копирања докумената који описују дату реалну епоху, приликом њиховог каснијег померања наниже дуж временске осе за наведене вредности. Интервал XIII-XX в. не садржи уопште статистичке дупликате. Интервал X-XIII в. је "збир" две хронике: реалне и статистичког дупликата, који је овамо дошао из периода XIII-XVI в. (приликом померања за приближно 300 година наниже). Последњи догађај који се спустио наниже приликом хронолошког померања (из реалне хронологије XIII-XVIII в.) вероватно је била активност хронолога Дионисија Петавијуса. Занимљиво је да наше методе нису нашле никакве статистичке дупликате догађаја који су се десили после Дионисија Петавијуса. Условно се може рећи да су после смрти Дионисија Петавијуса "статистичка хронолошка померања" престала. Могуће да то указује на чињеницу да су управо у радовима Скалигера и Петавијуса та померања фиксирана (а вероватно и учињена).

У врсти-оригиналу C_0 фрагменти K, H, I садрже веома мало података. Основни део врсте C_0 је концентрисан у фрагментима P, M, T, C који леже на временској оси десно од 900. год.

Основни резултат наших истраживања је да тврђење о "слојевитости уџбеника" важи не само за врсту Φ (фантомска хронологија Европе), већ и за целу $ГХК$. Априори су могуће две тачке гледишта на уочено статистичко разлагање $ГХК$ у збир четири транслата.

Прво објашњење: све ове чињенице су скуп случајности. У том случају, сматрајући нађене коинциденције случајним догађајима, можемо да оценимо њихову вероватноћу, што је управо и урађено горе на основу разрађених метода (бар за пронађене династичке паралелизме). Испоставља се да су бројеви који се добијају прилично мали, па су и догађаји маловероватни.

Друго објашњење: пронађено разлагање $ГХК$ у суму транслата није случајно. Тада долазимо до питања: каква је онда била "реална хронологија" и како је из ње настала традиционална, дужа хронологија, прихваћена данас?

На прво питање одговор даје $ГХК$. Наиме, врста C_0 вероватно и јесте "оригинал", тј. представља "реалну хронологију". Управо та хроника и генерише (помоћу померања) целу $ГХК$.

На друго питање даћемо у даљем хипотетички одговор.

У касном средњем веку почео је неизбежан процес стварања глобалне хронологије и историје древности. При томе је први пут био срећен до тог доба сакупљен огромни историјски и хронолошки материјал: раштркане хронике, документи и сл. Међутим, приликом састављања свих тих појединачних делова мозаика у јединствену схему начињена је грешка. Наиме, четири примерка фактички исте хронике који описују углавном исту историју Европе и Средоземља, хронолози су схватили као различите (!) летописе који говоре о наводно различитим догађајима. Као резултат, те четири хронике нису спојене паралелно како је то требало учинити, већ у низу - са померањима од 333, 1053 и 1778 година (просечно). Тако је од кратке хронике C_1 добијена